

endnu en Gang bede den højtærede Minister om endelig nu at lade disse unge Soldater blive fri. Jeg finder, at det halve Aar, de har været indespærrede, kan være mere end nok for denne Forseelse.

N. C. Christensen: Det er ogsaa i Anledning af det Samraad, der har været med Forsvarsministeren om Benaadningen af de 3 Dragoner og 2 Arbejdssoldater, at jeg ønsker at fremkomme med nogle Bemærkninger. Sagen er ganske naturligt fra først af rejst af min ærede Partifælle Hr. Lundberg, da den Begivenhed, det drejer sig om, fandt Sted i den By, han repræsenterer. Men der er fra de Egne i Landet, hvor de paagældende unge Mennesker, som har faaet saa haard en Straf, hører hjemme, kommet adskillige Henvendelser, bl. a. ogsaa fra Folk i min Valgkreds og deriblandt fra Faderen til en af de dømte. Det er ikke underligt, at denne Dom har vakt Opmærksomhed, og ikke alene de unge Mennesker, som Dommen er gaaet ud over, men ogsaa deres paarørende, som har dem kær, har følt det som en særlig haard Straf. Det ærede Medlem Hr. Lundberg oplyste, at ingen af dem har været straffet i det civile Liv, og det er rigtigt. Jeg vil henstille til den højtærede Forsvarsminister at bekræfte det. Jeg henstiller dette, fordi det i Bladene, bl. a. i et Blad som „Aalborg Amtstidende“, er blevet meddelt, at Vanskeligheden ved at faa disse unge Mænd benaadet netop laa deri, at de havde været straffede i det civile Liv. Nu sidder de indenfor Fængselets Mure og kan ikke selv forsvare sig, og da forekommer det mig, at de i alt Fald har Krav paa, at det oplyses, at det er Usandhed, hvad man har sagt om dem. Og det kan den højtærede Forsvarsminister bekræfte, idet det selvfølgelig er indhentet Oplysninger om deres Forhold i det civile Liv. Der er sket Henvendelser til deres Jurisdiktioner, og der er indsendt Beretning til Retten, som har behandlet deres Sag, og den gaar netop ud paa, at ingen af dem har været straffet. Det er for de fires Vedkommende, idet de ganske vist er blevet straffet i Tjenesten for Tjenesteforseelser, og for de tos Vedkommende er det ogsaa sket ved Dom, men de øvrige Straffe er arbi-

trære; den ene derimod har aldrig været straffet i Tjenesten, forinden han gjorde sig skyldig i denne Forseelse.

Nu er det ret indlysende, at naar en Del unge Mennesker bliver enige om at foretage — ja, lad os kun kalde det saaledes, som det er blevet betegnet — et Overfald paa en overordnet Befalingsmand, saa maa der ligge noget til Grund derfor. Jeg har derfor gjort mig Ulejlighed for at komme paa det rene med, hvad der laa til Grund for den Handling, der her er foretaget, og har gennemlæst den Masse af Forhørsakter, som Finansudvalget har faaet tilstillet, for derigennem at blive i Stand til at drage en Slutning. Det er indlysende, at denne Sag er begyndt med Forundersøgelser af Auditøren, og derigenem har det selvfølgelig været Opgaven at faa konstateret, hvad det var, der var foregaaet, hvem der havde deltaget deri, og hvem der havde foranlediget det. Og det er, kan jeg næsten sige, lige saa indlysende, at de unge Mennesker, der var klare over, hvilke Følger det kunde faa for dem, dersom det blev oplyst, hvorledes Forholdene var, søgte at skjule det saa længe som mulig. Der kom derfor meget lidt frem i disse Forundersøgelser om, hvad den egentlige Aarsag var til det skete, og da det endelig blev konstateret, at denne Handling var foretaget efter Aftale, kom der meget lidt frem om Grunden dertil. Noget kom der dog frem i Ny og Næ. Den ene af de unge Mænd, Bojesen, siger i Forhøret, at Kornetten altid var efter ham, han kunde aldrig gøre noget godt nok, han maatte mange Gange gøre sit Arbejde om i Staldtjenesten, det trak længe ud som Følge af Kornettens strenge Fordringer. Det ærede Medlem Hr. Lundberg oplyste bl. a., at det ogsaa af Forhørsakterne fremgaar, at Kornetten har paabudt en Mand at putte Tjæreklude i sin Lomme. Man kan naturligvis nok sige, naar det oplyses, hvem den Mand er, der har givet disse Oplysninger, at det er jo en af dem, der har været virksom for at faa Overfaldet paa Kornetten i Stand. Det fremgaar af det sidste afsluttende Forhør, hvor man samlede alle Oplysninger, der var fremkommet under Forhøret, for det første, at den egentlige Anledning til, at Overfaldet blev besluttet, var et Sammenstød mellem Kor-